

## BESTAMİ YAZGAN KENDİMİ İTFAİYECİ GİBİ GÖRÜYORUM

Yüzlere esere imza atan Edebiyatçı Yazar Bestami Yazgan İstanbul Times Tv 'den Edebiyat Fakültesi son sınıf öğrencisi Sena Çetiner'e Yazarlık serüveni hakkında ilginç bilgiler paylaştı. Yazgan kendimi adeta birer itfaiyeci gibi görüyorum. Çocuklarımız yanmasın diye 40 yıldır çaba sarf ediyorum.



**İlk olarak sizi tanımak isteriz Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?**

1957 yılında Osmaniye'de doğdum. İlkokulu Toprakkale, Orta ve Liseyi ise Osmaniye İmam Hatip lisesinde, Üniversiteyi ise Atatürk Üniversitesi- Edebiyat Fakültesinde bitirdim. Otuz sekiz yıl edebiyat öğretmenliği yaptım. 2004 yılında resmen 2016 yılında ise özel okuldan emekli oldum. Allah izin verirse Türkiye'de öğretmen olma yolunda gayret ediyoruz. Şehir şehir, okul okul gezmeye devam ediyoruz. Evliyim dört çocuk babası yedi torun dedesiyim.

**Yazmaya nasıl başladınız? Ne zamandan beri yazıyorsunuz? Yazmak sizin için ne ifade ediyor bize bunlardan bahseder misiniz?**

Kendimi yazar gibi hissetmem 1985 yılında oldu. Osmaniye Rahime Hatun Kız Meslek Lisesinde edebiyat öğretmeniydim. O zaman milli güvenlik dersi vardı. Bu derse Osmaniye'li bir albay olan rahmetli Ahmet Neşet Dinçer bey giriyordu. Kendisi şairdi ve onunla tanıştım. Şiirde dünyevi hocam Neşet Dinçer beydi. Manevi hocam ise Yunus Emre'dir. Dediğim gibi 1985 yılında yazmaya başladım. Başladığımda 28 yaşında idim fakat

hızlı bir giriş yaptım. Yani bir iki sene sonra kitaplarım çıkmaya başladı. Bir gecede üç şiir yazdığımı biliyorum. Ben yazma derdinde değildim, şiir geliyordu ve onu yazmadan bırakmıyordu. Öyle bir giriş yaptım. Yazmak benim için yaşamak, nefes alıp vermek gibi. Ben yazdıkça var olduğumu hissediyorum. Hayırseverler verdikçe var olurlar biz de gönlümüzdekini, aklımızdakini yazıya dökerek var olduğumuzu düşünüyorum. Allah ömür verdiği müddetçe yazmaya devam edeceğim inşallah...

**Şiiriniz işçilik anlamında bir disipline sahip. Nasıl yazarsınız? Bize bir şiirinizi yazma sürecinden bahsedebilir misiniz? Örneğin yazacağınız şiire ilişkin notlar alır mısınız?**

Önce benim gönlümü titreten ve beni çarpan bir olayın olması gerekiyor. Ben etrafımda iyi bir gözlem yapıyorum. Beni etkileyen olayları yüreğimde olgunlaştırıp dile getiriyorum. Bizim evde haremlik selamlık uygulanır. Yani hanımefendiler bir odada erkekler ayrı odada oturuyorlar. Bir defasında eve misafirler gelmişti. Hanımefendiler vardı ve ben de yan odada oturuyordum. Hanımefendi başını açtı ve torunu dedi ki " Aaa ninemin saçlarına kar yağmış." Ben bu cümleyi oradan yakaladım ve bir şiir yazdım. Yine programdan önce sohbetinde bahsettiğimiz gibi iki kızım Tıp Fakültesi'nde okuyordu ve başörtüsü sebebiyle okuldan atıldılar. Haseki'de iki odalı bir evde oturuyoruz. Kızım diğer odada otururken hıçkırık sesleri geldi. Ben diğer odada otururken şiiri yazdım ve gittim kızıma okudum. Bu şiiri yaşayarak yazdım. Daha sonra bu şiiri Sayın Cumhurbaşkanımız bir toplantısında okudu. Ben şimdi o şiiri arz etmek isterim... Sağlam tut yüreğini Cümle âlem bir olsa Bükemez bileğini, Fırtınalar kopsa da Yıkamaz direğini, Oklar saplanadursun, Sağlam tut yüreğini... Gözyaşıyla mühürle Ve uçur dileğini, Kimsesizler kimsesi O yapar gereğini, Ya has kullar gönderir Ya rahmet meleğini, Hak sillesi yiyenler Şaşırır feleğini, Yeter ki sen yiğidim Sağlam tut yüreğini... Allah bunu bir dua olarak gördü ve kabul etti. Kızımı bir dekan atmıştı. Kızlarımın birisi şu an bir dekan yardımcısı oldu. Ben daha çok yaşayarak yazıyorum. Birçok şiirimin böyle hikâyesi var fakat bir şey okurken oradan bir cümlede beni etkilemiş olabilir ben oradan hareket ederek yine şiirler yazıyorum. Emek konusuna gelince ben sadece şiirlerime değil bütün kitaplarıma emek veririm. Her kitabımın yen baskısından önce ben tekrar okurum. Bazen binde bir değişiklik olur. Ama bu önce okuyucuya sonra kendime olan saygıdan dolayı yaptığım bir şeydir. Ben, saldım çayıra Mevlam kayıra diye bırakmam. Onuncu baskıya kadar okuma kararı aldım. Onuncu baskıdan sonra eğer bir tenkit gelirse onu da değerlendiririm.

**Bazı şairler şiirlerinin oluşumunda musikinin bazıları ise resimsel imajların uyarıcı bir etkilerin olduğundan bahis açıyor. Siz de şiirin ilk imgesi nasıl oluşuyor? Mahsuru yoksa bir şiirinizin oluşumu üzerinden bize fikir verebilir misiniz?**

Yazarken ben genelde ölçülü yazıyorum. Fakat bazen serbest yazdığım şiirler oluyor. Şiir gelirken kendi kalıbı ile birlikte geliyor ve ben de onun üzerinde çalışıyorum. Gündüz diyelim bir avcı gibi takip ettim onu aklıma, gönlüme yazarım. Ben daha çok gece on ikiden sonra evde herkes uyuduktan sonra yazıyorum. Yazarken dış etkinin olmaması gerekiyor. Hatta ben yazarken önce bir kâğıda yazarım sonra bilgisayara geçerim. Çünkü bilgisayara geçerken bile üzerinde düzeltme yapıyorum. Deftere yazılı olan bir metni bir gün bilgisayara geçiriyordum hatunda arkada oturuyordu. Oda ben çalışırken gürültü ve sesin olmayacağını

biliyor fakat hanımın orada varlığı benim kendimi toparlamama engel oldu. Ben ise dönüp eşime diğer odaya gider misin? Dedim. Oda bana biraz kızarak gitti. Ben yazmayı bitirdikten sonra tekrar yanına gidip onu yanıma davet ettim oturduk. Yazar yazmaz direk bitmiyor üzerinde devamlı çalışıyorum. Sonra evde çocuklarıma ve eşime okuyorum en son ise Yusuf Dursun diye değerli bir ağabeyim var şair ve yazar ona gönderip abi Allah rızası için beni tenkit eder misin? Diyorum. En son ise yayıncıya gönderiyorum ve yayıncının editörleri var. Onlar inceledikten sonra serüven devam ediyor.

**Sizin pek çok eserinizin olduğunu biliyoruz. Fakat bu eserlerin çoğunun çocuklar için olmasının bir sebebi var mı?**

Evet, 100 eserim var şu an ve 95 tanesi çocuklar ile ilgili diğerleri büyükler ile ilgili. Ben önce bu soruya bir çocukça cevap vereyim. Çocukları bir gün sanki kutu kutu pense oynarlarken ben ise o esnada oradan geçiyordum ve çocuklar bu esnada tekerlemeyi şöyle değiştirdiler. Kutu kutu pense elmamı yense Bestami amca aramıza gelse... Girdim aralarına ve o günden beri dönüyorum. Ama asıl sebebine gelince biraz önce söylediğim gibi dört çocuk babası ve yedi torun dedesiyim. 38 yıl boyunca çocuklarla iç içe oldum ve öğretmenim. Çocuklar için bayram yapan bir milletin evladıyım. Annesinin ve babasının dini ne olursa olsun bütün çocukları Müslüman sayan bir Allah'a inanıyorum. Yazarlığı ve şairliği de buna ekleyince kendiliğinden çocuk edebiyatçısı oldum. Yani ben özellikle seçmiş değilim kendiliğinden oldu. Başlarken milli konularda büyüklerle dönük şiirler yazan bir şair olarak başladım. Ama geriye dönüp baktığımda ben çocuk edebiyatçısı olmuşum.

**Öğretmenliğinizin yazarlığınıza katkıları için neler söylersiniz?**

Tabii ki çok etkisi oldu. Çocuklardaki değişimi ve gelişimi gördüm. Dediğim gibi çok dikkatli gözlem yapıyorum. Çocukların birbirlerine söylediği bir söz, yaşadığı bir olay gibi olaylardan hareket ederek şiirler ve hatta masallar bile yazdım. Mesela bir öğrencim vardı bu öğrencim çok yiyordu. Ona dedim ki tombul tavşan bak çok yeme bir masal yazarım bir tombul tavşan olur bir tilki gelir onu yer dedim. Böyle bunu şakayla söyledik ve daha sonra onun masalını yazdım. Böyle yaşadığımız olaylardan, bir ucuyla yaşanmış benim yazdıklarım hikâyeler. Daha sonra onu aklımla gönlümle zenginleştirip kurmaca hale getiriyorum.

**Okuduğunuz ilk çocuk kitabı hangisiydi?**

Sizde ne gibi izler bıraktı? Bu kitabı keşke ben yazsaydım, dediğiniz bir kitap oldu mu? Çocukken çok fazla çocuk kitabı okumadık doğrusu. Ben liseye gelene kadar test kitabından başka kitap okumadım. Biz köylü çocuğuyuz. Biz ders kitabını bile zor buluyorduk. Kitapçı ve kırtasiyeciyeye gittiğimiz zaman ders kitabı alırken bize bu kadar defter ve kalem alırsan veririm diyorlardı. Hatırladığım Ömer Seyfettin'in hikâyelerini okuduk. Onlar beni çok etkilemiştir ve hala etkiler. Ben yazsam dediğim eser ise Mehmet Akif'in Çanakkale Şehitlerine Şiirini yazmak isterdim.

**Peki, sizce yetişkinler için mi, çocuklar için mi yazmak daha zor ?**

Emin olun ben çocukları için yazarken daha rahatım. Büyükler için yazarken biraz daha zorlanıyordum. Hatta ayırım yapmak gerekiyorsa şiir yazarken daha rahatım nesirde daha fazla zorlanıyorum. Şiir geldiği zaman diyelim ki gece 12'de başladım sabah namazına kadar şiiri bitirene kadar devam ederim. Fakat nesirde şöyle, nesir gelecek beni sıkıştırarak artık diyecek ki Bestami amca ayıp ya artık beni yaz diyecek. Öyle yazıyorum. Yayıncı daha çok

nesir istiyor ve hocam şiir kitapları çok satmıyor diyor. Ama şu an Allaha şükür şiir kitaplarımızı da satıyoruz onuncu baskıyı yapmaya başladı. Yazarlar genelde eserlerimize ilgi duyulmuyor diye şikâyet ederler. Eserlerimiz onuncu baskıyı yapıyor. Okuyucularımıza çok teşekkür ediyorum.

**Çocuklara yönelik kitaplardan en son hangisini okudunuz? Kitapla ilgili düşüncelerinizi kısaca belirtebilir misiniz?**

Bana soruyorlar en son hangi kitabı okudun diye ben ise onlara çıkmamış kitapları okuyorum diyorum. Yani bilgimi ve tecrübemi özellikle genç kardeşlerime aktarıyorum. En son Adnan Bey'in yeni çıkacak olan Büyücünün Peşinde kitabını okudum. Yine Ercan Yılmaz arkadaşımın bir kitabını okudum. Osman Arslan Bey'in dört şiir kitabını okudum. Bu eserleri değerlendirmelerimi ve tenkitlerimi yaptım. Yani bilgi ve tecrübelerimi yeni nesle yazan arkadaşlarıma aktarıyorum. Bir anne bir fuar sırasında şunları söylemişti: "Bütün kitaplarda anlatılan her şey çok olumlu. İnsanlar çok iyi... İyiler kazanıyor. Her şey dört dörtlük. Ama gerçek hayat öyle değil. Okuduklarını hayatta bulacağını sanan çocuklarımız gerçek hayatta karşılaştıkları olaylar karşısında ne yapacaklarını bilemiyorlar. Keşke yazarlarımız yazarken buna da dikkat etse!" Sizler bu konu hakkında ne dersiniz? Yani dünyada bir cennet dönemi olsa buda çocukluk dönemi olurdu. Çocuklar böyle melek gibidir. O bakımdan belki de yazarlar o saflığı ve o güzelliği kirletmemek adına dikkat ediyor olabilirler. Zaten hayat bir kitaptır. Çocuk yavaş yavaş hayatı okumaya başlar ve gerekli testleri hayat kendiliğinden verir. Doğrusu ben masalarımnda bir iki tanesi hariç pek ölüm olayı bile işlemem onları bile kapalı bırakırım. Mümkünse çocuklarımız güzellik ile dolansınlar. Ama bu hanımefendinin yaptığı tenkiti yanlış bulmuyorum.

**Çocuk edebiyatı alanında yapılan akademik çalışmaları yeterli buluyor musunuz? Bu konuda akademik çalışma yapacak kimselere bir öneriniz var mı?**

Yani akademik çalışma tabii ki gerekli. Bir ürünü çiftçi üretiyorsa onu teraziye koyuyor bizim de çalışmalarımızın akademik değerlendirmesinin yapılması bize bakış açısı verir. Şu an naçizane eserlerimiz ile ilgili dört tane yüksek lisans tezi bir tane doktora tezi yapıldı. Bunlara bakıyorum inceliyorum. Mesela son Yüksek lisans tezi yapan arkadaş bana hocam üç nokta bazı yerlerde fazladan kullanılmış diye bir uyarı yaptı. Ben kitaplarımın yeni baskılarına o yönden bakacağım. Dolayısıyla böyle ilmi bakış açıları bizi olgunlaştırıyor. Başka bir Yüksek lisans tezi hazırlayan arkadaşım ise bana hocam biz metinlerde anlatım bozukluğunu da arıyoruz demişti sizin eserlerinizde bulamadım demişti ben ise ona edebiyat öğretmeni olduğunu söylemiştim. Dolayısı ile ilmi çalışmalar yapılmalı ve sanatçıya yön gösterilmeli. İnsan bir yönü ile noksandır. Bizim eksikimizi dışardan birilerinin bizlere söylemesi ve akademik terazide bunları tartmasının faydalı olacağına inanıyorum. Akademik çalışmalara ise elimizden gelen desteği veriyoruz.

**Teknolojinin gelişmesi ile çocuklar kitap okumak yerine çizgi filmlere, internet oyunlarına yönelmiş durumdadır. Bu konu hakkında düşüncelerinizi alabilir miyiz?**

Evet, o konuya ben çözüm bulabilmiş değilim. Fakat ben daha çok gücüm neye yeter diye bakıyorum. Ben davet edilen her yere gidiyorum. Çünkü bir kitabın okunma ihtimali %50 ise, yazarını gördüğü zaman %70 olur, yazar o kitabı imzalar ise %90 olur, yazar ile bir de fotoğraf çektirirse %100 o kitap okunur. Yazdığım kitap ile çocuğun yüreğinden yakalayabilirsem ve eğer çocuk benim kitabımı severse başka kitapları da okumaya başlar.

Benim gücüm buna yettiği için ben bunu yapmaya çalışıyorum. Şimdi bir şey anlatacağım. Bir bayram günü eve torunlarım geldi. Evde her türlü çocuk kitapları, çocuk dergileri var. 10-15 dakika bir süre ilgilendiler sonra sizin de buyurduğunuz gibi cep telefonu ile ilgilenmeye başladılar. Ben bayram sonrası hemen Tayfur Bey'in yanına geldim. Ve ona, telifimi %1 düşürüyorum dedim. Normalde yazarlar tanınır olunca telifler artırılır. Ben naçizane geldim ve düşürdüm çünkü benim gücüm buna yetiyor. Ve dediğim gibi davet edilen her yere gidip bütün çocukların kalbine, gönlüne ve aklına dokunmaya çalışıyorum. Ve güzel eserler vermeye çalışıyorum. Ben yarın Allah'ın huzuruna vardığımda, kendimi milli itfaiyeci olarak görevlendirdiğimi bir yerde yangın olursa koşup söndüreceğimi söylüyorum.

**Siz yazarların dışında çocuk edebiyatına katkı amaçlı büyüklere düşen görev nedir?**

Bunun üç sacayağı gibi düşünüyorum. Birincisi yazarlar güzel eserler yazacak. Yayınevi görselini güzel yapacak ve güzel basacak. İkincisi aileye ve çocuğa düşen görevler var. Çocuk kitap okumaya teşvik edilecek. Aile çocuğa örnek olacak. Evde en azından anne baba ve çocuk için 20 dakikalık bir okuma saati olmalı. Mümkünse bir kitabı dönerli bir şekilde tüm aile okusun. Devlete ve öğretmenlere düşen görev ise okumayı teşvik etmeleridir. Bunlar mükemmel bir şekilde yapılırsa bir sonuç alabiliriz. Biz çalışmaya devam etmeliyiz. Teknoloji iyidir, hoştur ama teknolojinin asaleti yoktur. Asaleti olmayan araçlar ile asıl işler yapamazsınız. Kitapların asaleti olup dünya yaratıldığından beri kitaplar vardır. Yani asıl olarak çocuklarımızın kitapla dost olması gerekiyor.

**Bestami hocam klasik gelecek belki ama çocuk edebiyatı yayıncılığının geldiği noktayı değerlendirmenizi istesek, bize neler söylemek istersiniz? Sizce iyi bir yere mi gidiyoruz, yoksa tam tersi mi?**

Ben bardağa her zaman dolu tarafından bakarım. Yani olaylara her zaman olumlu yönünden bakmaya çalışırım. On yıl öncesine göre çok güzel değişimler var. Yazarlar yazdıklarına dikkat ediyorlar. Yayınevleri gerçekten çok emek veriyorlar. Ben iyiye gittiğine inanıyorum. Çocuk kitapları artık yabancı dillere çevirmeye başladı. Bizim kitaplarımızın da tahminimce yaklaşık on tane çevirisi oldu. Arapça, Farsça, İngilizce gibi dillere çevriliyorlar. Ben iyi gelişmeler olduğunu düşünüyorum ama burada duralım demiyorum daha çok çalışmamız gerektiğini de biliyorum. Ben karanlık diye bir şeye inanmıyorum. Karanlık diye bir şey yoktur ancak ışığın olmama hali vardır. Bir mum ile koca bir oda aydınlanır. Karanlığa küfür edeceğimizi bir mum yakıp odayı aydınlatalım.

**Çok fazla sayıda kitabınız var. İçlerinden sizin için en özel olanı hangisi desek? Ve sizin bunca üretkenliğinizin temelinde ne var? -Kaç kardeşiniz?**

4 - Anne ve babanız en çok kimi seviyor? - Beş parmağımdan hangi birini daha çok sevebilirim ki diyorlar hepsi aynı.:) -Aynı onun gibi. Bazen bana soruyorlar kaç çocuğunuz var diye? 104 tane dediğimde şaşırıyorlar. Bunların dördü insan soylu 100 tanesi kitap soylu oluyor. Kitaplarımız aynı çocuklarımız gibi olduğu için onlar arasında bir ayırım yapamıyorum. Fakat kendiliğinden öne çıkan kitaplarımız var. Şimdi Sena hanım kim dediklerinde Hüseyin beyin kızı derler. Sena hanım inşallah on yıl sonra yirmi yıl sonra babanız için şöyle diyecekler; Sena hanımın babası diyecekler. Bazen eserlerimiz bizleri geçiyor. Mesela Gülü İncitme Gönül şiirimiz var. Önceden o şiir bizim şiirimizdi fakat şu an o şiir için Bestami Yazgan Gülü İncitme Gönül şiirinin şairi diyorlar. Bazı eserler bizden öne geçiyor. Bizim de ortalama olarak kitaplarımız onuncu baskıya elhamdülillah geldiler.

## Önceki yazılarınızla şimdikiler arasında ne gibi bir ayrılık görüyorsunuz? Edebi telakkileriniz ne gibi değişikliklere uğradı?

Nasıl bir çocuk olgunlaşırsa aynı bunun gibi biz de olgunlaşıyoruz. Burada devreye tecrübe giriyor. Sohbetin başında da söylediğim gibi kitaplarımı her zaman yeniden okuyorum. Mesela şöyle bir olay anlatayım; Bir dönem başbakanımız 25 kitap şeklinde bir set oluşturmuş ve bunu gittiği yerlerde hediye ediyormuş. Benimde Şiirlerle Nasrettin Hoca adlı bir kitabım onun içindeymiş. Ben bunu duyunca kitabı yeniden okudum. Sayın Başbakan kitabımıza değer vermiş ve buradan hareketle onu tenkit etmesinler diye inceledim. Nasrettin hocanın bir fıkrası var testiye veriyor ve bir de tokat atıyor. Testiyi kırma diyor. Ben bunu bu şekilde de anlatmışım. Burada sırf tokat atma olayı var diye ben bunu değiştirdim. Bu tip hassasiyetler gösterdim. Duyarlılıklara göre eserlerimde hafif rötuşlar yapıyorum.

## Genç kuşaktan yazmaya, okumaya hevesli yazarlara önerileriniz var mı varsa neler?

Ben usta çırak ilişkisi ile yetiştim. Onlarda kendilerine bir usta bulurlarsa çok iyi olur. Tek başına on yılda alacağın yolu usta ile beraber bir yılda alırsın. Usta tüm birikimini sana aktarır. Bir genç arkadaşımın bir kitabı üzerinde üç gün boyunca çalıştım. Ve o gence son cümlem ise; bu sizin okuduğum ilk ve son kitabınız olacak oldu. Çünkü ona tüm bilgi birikimimi aktardım ve bu hataları yapmazsanız iyi bir yazar olursunuz dedim. Yazarlık yazarak öğrenilir. Eğer bir müddet sonra bazı yazdıklarını beğenmiyorsan korkma çünkü ilerleme var demektir. Şu an hız ve haz çağında olan gençlerimiz çabucak her şey olsun istiyorlar ama karpuz bile bir mevsim durup öyle olgunlaşıyor aynı insan da böyle olgunlaşıyor. Ve bunlara ek bir de kader diye bir şey var. Öyle kişisel gelişimcilerin çalışın, uğraşın, her şeyi koparırsınız diye bir şey yok kader denen bir şey var. Benim az önce dediğim gibi şiirlerimi cumhurbaşkanımız okudu. Şimdi Sena Hanım sizlere soruyorum. Ben araya yüz adam soksam o şiiri cumhurbaşkanımıza okutabilir miydim? Ve kader gayrete âşiktir o yüzden gençlerimiz gayret ve dua etmelidir. Edebiyat dünyasında gördüğünüz en bariz sorun nedir? Bu soruna ne gibi bir çözüm önerisi sunulabilir? Ben bir eksiklik gördüğümde önce kendimde arıyorum. Ben bir eksiklik olduğunda her zaman kendime sen neredesin diye soruyorum. Mesela en son aile elden gidiyor deniliyor. 'Başımın Tacı Aile Ağacı' diye bir kitap yazdık ve orada büyük aileyi anlattık. Dediğim gibi başkalarını suçlamak yerine kendi yettiğimce çözüm bulmaya çalışıyorum. Daha demin de söyledim bir milli itfaiyeci gibi nerede eksiklik varsa orayı tamamlamak için oraya merhem olmak için koşturuyorum. Ve herkes evinin önüne eğer temizlersen mahalle ve şehir tertemiz olur diye düşünüyorum. Gayret edelim çünkü her zaman iyi ve güzel olan kazanacaktır.

## Ve son olarak bu röportaja ekstradan bir şeyler eklemek isterseniz o ne olurdu?

Efendim çok teşekkürler. Benim söyleyeceklerimi söyledim fazladan bir şiir ile bitirmek isterim. Gönlü muhabbete yurt olanlara, Düşmanına bile mert olanlara, Fakat öz nefesine sert olanlara, Tâ câni gönülden tazele selam, Sevgiye, dostluğa, güzele selam... Halil İbrahim'ce aç yüreğini, Yunus ol cömertçe saç yüreğini, Aşkını bilmiyorsa geç yüreğini, Yarından bugüne, ezele selam, Sevgiye, dostluğa, güzele selam... Dikenler açsa da cefâ çiçeği, Aman ha solmasın vefâ çiçeği, Şu yalan dünyanın nazlı gerçeği, Dillerden düşmesin hâsılı kelimeler, Sevgiye, dostluğa, güzele selam... Merhamet çiçeği dallar aşkına, Kutlu ize hayran çöller aşkına, Şefaath kokulu güller aşkına, Sevgimize olsun vesile selam, Güzeller güzeli Resûl'e selam... Sanata, edebiyata ve kitaba gönül verenlere selam olsun. Çok teşekkür ediyorum. **Kaynak :İstanbul Times Haber Ajansı (İTHA)**